

- d) w Krakowie dla województw: kieleckiego, krakowskiego i rzeszowskiego,
- e) w Łodzi dla m. Łodzi i województwa łódzkiego,
- f) w Poznaniu dla województwa poznańskiego,
- g) w Szczecinie dla województwa szczecińskiego,
- h) we Wrocławiu dla województwa wrocławskiego.

§ 2. Liczba ławników wynosi w Okręgowym Sądzie Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie po 50, w innych okręgowych sądach ubezpieczeń społecznych, wymienionych w § 1

niniejszego rozporządzenia, po 40 z każdej z dwóch grup: pracowników i pracodawców.

§ 3. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 sierpnia 1945 r. o ustanowieniu okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 176).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Kazimierz Rusinek

114

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 lutego 1947 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 93, poz. 804) zarządzam, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Komornik pobiera za swe czynności opłaty oraz należności na pokrycie wydatków.

§ 2. Osoba, której sąd przyznał prawo ubogich, wolna jest od uiszczania komornikowi opłat i należności na pokrycie wydatków.

Skarb Państwa i podmioty prawne, za które działa Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby, których roszczenia pochodzą z tytułu wynagrodzenia za pracę lub z tytułu alimentów, wolne są od uiszczenia tej części opłat, która przypada Skarbowi Państwa.

§ 3. Strona, która wnosi o podjęcie przez komornika czynności, połączonej z opłatą lub wydatkami, obowiązana jest wpłacić mu zaliczkę na pokrycie tej opłaty lub tych wydatków.

Od obowiązku złożenia zaliczki na pokrycie opłat wolny jest Skarb Państwa oraz podmioty prawne, za które działa Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

Komornik nie pobiera zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 4. Komornik nie podejmuje czynności, dopóki strona nie złoży zaliczki.

W razie niezłożenia zaliczki komornik wezwie stronę do uiszczenia zaliczki w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 5. Opłaty i wydatki, od których strona była uwolniona lub których nie uiściła, komornik pobierze od dłużnika.

Opłaty i wydatki, nieuiszczone przez dłużnika, komornik wyegzekwuje od strony, która żądała wykonania czynności, chyba że służy jej uwolnienie (§ 2). W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie stronę do uiszczenia należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia.

Postanowienie to podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania go klauzulą wykonalności.

R o z d z i a ł II.

O opłatach w ogólności.

§ 6. Opłata jest stosunkowa lub stała.

Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależy od wartości roszczenia, obliczonego wraz z odsetkami, kosztami i innymi należnościami.

Cała opłata stosunkowa wynosi $\frac{1}{2}\%$ wartości, będącej podstawą obliczenia, przy czym każde rozpoczęte 100 zł tej wartości liczy się za pełne.

Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 50 zł.

Groszowe końcówki opłaty przekraczające 50 gr zaokrągla się wzwyż do jednego złotego, a końcówki do 50 gr włącznie pomija się.

R o z d z i a ł III.

Opłaty w sprawach spornych i egzekucyjnych.

§ 7. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

- 1) za zajęcie ruchomości, za zajęcie wierzytelności lub innych praw majątkowych, związanych z postadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c.;
- 2) za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży ruchomości, nieruchomości i praw, za dokonanie sprzedaży z wolnej ręki ruchomości, za objęcie ruchomości przez wierzyciela — opłatę oblicza się od uzyskanej ceny;
- 3) za dokonanie opisu nieruchomości, niemniej jednak niż 300 zł.

Jeżeli czynność wymieniona w pkt 1)—3) trwała ponad 3 godziny, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 50 zł.

Opłatę za dokonanie sprzedaży pobiera się, choćby sprzedaż uznano za niedoszlą do skutku z powodu nieuiszczenia w terminie reszty ceny nabycia (art. 613 k. p. c.).

§ 8. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

- 1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności lub innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c., jeżeli zajęcie nastąpiło przez zaznaczenie w protokole poprzedniego zajęcia (art. 587 § 1, 641 § 1 k. p. c.);
- 2) za zajęcie wierzytelności lub innych praw majątkowych poza wymienionymi w art. 630 k. p. c., a w szczególności za zajęcie uposażenia służbowego, zaopatrzenia emerytalnego i wynagrodzeń;
- 3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 587 § 2 k. p. c.);
- 4) za opis zajętego prawa lub ruchomości (art. 634, 817 § 3 k. p. c.);
- 5) za oszacowanie;
- 6) za wezwanie o zapłatę długu przy egzekucji z nieruchomości (art. 654 k. p. c.), nie więcej jednak niż 200 zł.

Opłata za oszacowanie nie należy się, jeżeli oszacowania dokonywa komornik przy zajęciu, opisie lub sprzedaży.

Jeżeli oszacowania dokonywa komornik w toku egzekucji celem zniesienia współwłasności, opłatę oblicza się od sumy oszacowania.

§ 9. Opłata stała wynosi:

- 1) za doręczenie dokonane przez komornika jeżeli obecność komornika przy doręczeniu jest konieczna i stanowi ono samoistną czynność (np. doręczenia na wnioski towarzystw kredytowych) 50 zł;
- 2) za wykonanie przymusu osobistego 300 zł;
- 3) za przyjęcie przez komornika sumy od dłużnika wierzytelności (art. 631 k. p. c.) raty na pokrycie długu wraz z przekazaniem ich wierzycielowi lub do depozytu 30 zł; od opłaty tej wolne są sumy do 500 zł włącznie;
- 4) za odebranie dłużnikowi dokumentów lub rzeczy ruchomych wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu lub na skład (art. 638, 650, 812, 862 k. p. c.) 150 zł;
- 5) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce 100 zł;

- 6) za udział przy usunięciu oporu (art. 820 k. p. c.) 300 zł.

Jeżeli czynność, wymieniona w pkt 4) — 6), trwała ponad godzinę, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 50 zł.

Za doręczenie do rąk pełnomocnika lub kuratora, ustanowionych dla kilku uczestników, należy się opłata za jedno doręczenie.

§ 10. Opłata stała wynosi:

- 1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości, usunięcie z niej ruchomości:

- a) przy nieruchomościach ziemskich obszaru:

do 5 ha 300 zł

do 8 ha 500 zł

do 15 ha 650 zł

do 30 ha 800 zł

ponad 30 ha od każdego dalszego rozpoczętych 10 ha dodatkowo po 100 zł,

- b) przy nieruchomościach miejskich lub zakładach fabryczno - przemysłowych według szacunku ubezpieczeniowego:

do 100.000 zł 300 zł

ponad 100.000 zł od każdego rozpoczętych 10.000 zł dodatkowo po 20 zł;

- 2) za wprowadzenie zarządcy w zarząd lub sekwestr nad nieruchomością — połowę opłaty przewidzianej w pkt 1), jednak nie więcej niż 800 zł;

- 3) za dokonanie eksmisji z lokalu: od każdej izby 100 zł.

Pomieszczeń pobocznych jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie i alko- wy nie uwzględnia się przy obliczeniu opłaty.

Jeżeli czynność, wymieniona w pkt 1) i 2), trwała ponad 3 godziny, a czynność, wymieniona w pkt 3), — ponad godzinę, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 50 zł.

§ 11. Jeżeli czynność, dla której wykonania komornik przybył na miejsce, nie doszła do skutku, należy mu się opłata w wysokości 75 zł.

R o z d z i a ł IV.

Opłata w innych sprawach.

§ 12. Za dokonanie sprzedaży na podstawie kodeksu handlowego (art. 510, 547 i 670) oraz prawa upadłościowego (art. 116) komornik pobiera opłatę stosunkową, przewidzianą w § 7 pkt 2) rozporządzenia niniejszego.

§ 13. Komornik pobiera opłatę stałą:

- 1) za dokonanie spisu inwentarza albo innego spisu majątku lub jego części;
- 2) za opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu:
za pierwszą godzinę 200 zł
za każdą następną rozpoczętą godzinę 50 zł.

Do innych czynności komornika w postępowaniu niespornym i upadłościowym stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6 — 11 rozporządzenia niniejszego.

R o z d z i a ł V.

Należności na wydatki.

§ 14. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych jako to: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia uskuteczniane przez organa sądowe i gminne, na należności biegłych, koszty ogłoszeń w dziennikach, koszty przeniesienia i przechowania oraz należności osób przywołanych do czynności, a nadto służy mu prawo do diet oraz zwrotu kosztów przejazdu, należnych funkcjonariuszom państwowym w czasie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

§ 15. Za doręczenie, dokonywane zamiast organów doręczających, komornik ma prawo pobrać na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości 15 zł.

Wynagrodzenie to nie należy się, jeżeli komornik dokonywa doręczeń przy innej czynności egzekucyjnej w toku tego samego postępowania egzekucyjnego.

§ 16. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów i innych pism, które w postępowaniu egzekucyjnym należy sporządzić z urzędu, komornik pobiera na rzecz swoją tytułem zwrotu wydatków ryczałt kancelaryjny.

Ryczałt kancelaryjny wynosi:

- 1) od wniosku o wszczęcie egzekucji należności pieniężnych:
 - a) przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych — połowę opłaty stosunkowej, wymienionej w § 6, nie mniej niż 75 zł, a nie więcej niż 400 zł,
 - b) przy egzekucji z nieruchomości — czwartą część opłaty stosunkowej, wymienionej w § 6, nie mniej niż 75 zł, a nie więcej niż 400 zł;
- 2) od wyznaczenia terminu opisu i oszacowania nieruchomości — czwartą część opłaty stosunkowej, wymienionej w § 6, nie mniej niż 100 zł, a nie więcej niż 400 zł;
- 3) od wniosku o wszczęcie egzekucji roszczeń niepieniężnych:
 - a) celem zniesienia współwłasności nieruchomości 400 zł,
 - b) innych roszczeń niepieniężnych 75 zł;
- 4) od wniosku:
 - a) o wykonanie zarządzenia tymczasowego,
 - b) o podjęcie zawieszonej lub wstrzymanej egzekucji — połowę wynagrodzenia wymienionego w pkt 1) i 3), zależnie od rodzaju zarządzenia tymczasowego lub egzekucji, nie mniej niż 50 zł, a nie więcej niż 200 zł.

Ryczałt kancelaryjny nie należy się, jeżeli wniosek z powodu braków formalnych lub nie złożenia opłaty (zaliczki) nie mógł być załatwiony.

§ 17. Za sporządzenie planu podziału sumy, uzyskanej z egzekucji (art. 794 § 2 k. p. c.), komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości połowy opłaty stosunkowej, wymienionej w § 6, od tej części sumy, która przypada wierzycielom, nie mniej jednak niż 75 zł.

Jeżeli osoby interesowane umówiły się co do podziału sumy (art. 793 k. p. c.), komornik pobiera tylko 50 zł niezależnie od wysokości sumy.

§ 18. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów, odpisów i zaświadczeń w postępowaniu niespornym i upa-

dłościowym komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości 20 zł za każdą choćby rozpoczętą stronicę tych pism.

Stronica pisma powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy, a każdy wiersz 45 liter pisma.

W postępowaniu egzekucyjnym wynagrodzenie powyższe komornik pobiera tylko za sporządzenie na żądanie strony odpisów i zaświadczeń. Za pisma, które komornik w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego lub kodeksu postępowania niespornego powinien sporządzić z urzędu, oraz za wezwania o zaliczkę nie pobiera on wynagrodzenia, unormowanego paragrafem niniejszym.

§ 19. Jeżeli w czasie jednej podróży służbowej komornik wykonywa czynności w kilku sprawach należą mu się diety i zwrot kosztów przejazdu tylko za jeden wyjazd.

Diety i koszty przejazdu, pozostające w związku z wykonywaniem przez komornika czynności w kilku sprawach, dzieli się równo między poszczególne sprawy.

R o z d z i a ł VI.

Oplaty i wydatki w sprawach egzekucyjnych wszczętych z urzędu.

§ 20. W sprawach egzekucji grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania, wszczętej w trybie art. VII przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, stosuje się przepisy poprzedzające z następującymi zmianami:

- 1) komornik nie pobiera zaliczki na pokrycie opłat i wydatków;
- 2) jeżeli egzekucja nie dała wyniku, Skarb Państwa zwraca komornikowi tylko wydatki poniesione w gotówce;
- 3) w przypadku prowadzenia egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych o należność nieprzewyższającą 1.000 zł komornikowi nie służy prawo do pobierania wymienionego w §§ 16 i 18 ryczałtu kancelaryjnego oraz kosztów przejazdu i diet; w sprawach tych komornik pobiera ryczałt kancelaryjny w wysokości 50 zł.

§ 21. Za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży rzeczy skonfiskowanych oraz

nie odebranych w postępowaniu karnym komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości połowy opłaty stosunkowej, wymienionej w § 6, od sumy uzyskanej ze sprzedaży tych rzeczy, nie mniej niż 50 zł. W sprawach tych komornik nie pobiera opłaty z § 7 ust. 1 pkt 2 oraz nie służy mu prawo do ryczałtu kancelaryjnego.

Rozdział VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 22. W sprawach, wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, przepisy tegoż rozporządzenia stosuje

się do opłat i należności na pokrycie wydatków pobieranych po tym dniu.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1936 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 277) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 4, poz. 25 i z 1945 r. Nr 9, poz. 50).

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

115

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 lutego 1947 r.

o kosztach utrzymania w więzieniach i aresztach gminnych osób tymczasowo aresztowanych i osób skazanych.

Na podstawie art. 596 lit. c) kodeksu postępowania karnego oraz w związku z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1929 r. w sprawie kosztów utrzymania w więzieniach osób tymczasowo aresztowanych i osób skazanych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 393) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wysokość kosztów utrzymania w więzieniach osób tymczasowo aresztowanych i osób skazanych ustala się na czas od 1 marca 1947 r. na kwotę 50 zł za każdy dzień, z czego przypada na koszty wyżywienia 35 zł.

§ 2. Wysokość kosztów wyżywienia w aresztach gminnych osób tymczasowo aresztowanych i osób skazanych ustala się na czas od 1 marca 1947 r. na kwotę 35 zł za każdy dzień.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1947 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

116

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 lutego 1947 r.

o taksie za doręczanie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych.

Na podstawie art. 596 lit. a) kodeksu postępowania karnego zarządzam, co następuje:

§ 1. Za doręczenie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych pobiera się opłatę w wysokości 15 zł za każde doręczenie.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 1931 r., dotyczące taksy za doręczenie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 383) wraz z późniejszymi zmianami. Jednakże dotychczasowe przepisy

o taksie za doręczanie stosuje się nadal w sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia — o ile wniesiony już został akt oskarżenia — aż do ukończenia postępowania w instancji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski